

కంచే చేను మేస్తే

రామం ఇంతదారుణంగా ప్రవర్తించాడంటే నమ్మలేకుండావున్నాను. వాడి తండ్రి సీతాపతి స్వయానా మా మేనమామ ఆయనే స్వయంగా వచ్చి “....ఇదిరా సంగతి. పదిమందిలోనూ తలెత్తుకోలేని స్థితికి మా బ్రతుకులు దిగజారేయి. రెండేళ్ళక్రితం నా సంతకంచేసి లక్షరూపాయలు ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్ తీసుకుని ఆ డబ్బంతా తగలేశాడంటే నోరుమూసుకూరుకున్నాను. వాడు పనిచేస్తున్న బేంక్ లోనే నా డిపాజిట్లున్నాయి. పైవాడెవడో పోర్టరీవేసేడంటే కంప్లెయిండ్ చెయ్యచ్చు. కంచే చేనుమేస్తే ఏంచెయ్యను?....” అంటూ మొదలెట్టాడు.

నిజమేమరి, ఏడాదిక్రితం యస్.పి.గా ప్రొమోట్ చేసి యీ పూరు ట్రాన్స్ఫర్ చేసేరు నన్ను. అప్పటికే వీడు ఎవరో ఓ ఎయిర్ హోస్టెస్ లో రొమాన్స్ లోపడి ఓ వెలుగు వెలిగేసి ఆరిపోయేడన్న పుకారు మా బంధువర్గాలలో పరిమళంలాగ వ్యాపించింది. మా మావయ్యకి డబ్బుంది కాని, లోభి అన్న ప్రతీతి కూడా వుండటంతో తండ్రి డబ్బు మరీ మురిగిపోకుండా కొడుకు కాస్త గాలి తగలనిస్తున్నాడన్న శుభవార్త విని చాలా మంది హాయిగా ఊపిరిపిల్చుకున్నారు. అందుకే ఆ విషయం తెలిసీ తెలియనట్లుగా నేనుకూడా కెలకలేదు.

“ముందు జాగ్రత్తకోసం వెంటనే నా డిపాజిట్లన్నీ మరో బేంక్ కి ట్రాన్స్ ఫర్ చేసేను. ఏ గొడవలేకుండా ఏడాదై సద్దుమణిగిందనుకుంటే మళ్ళీ పిడుగు లాగ ఈ పోర్టరీ కేసేమిటా? ఇన్నాళ్ళూ యిక్కడ తలెత్తుకోలేకుండా చేశాడు. మరీ దీంతో ఈ దేశం విడిచిపోవాలో ఈ లోకమే విడిచిపోవాలో తెలియక నిద్రా హారాలుమాని బెంగెట్టుకుపోయామంటే నమ్ము....”

ముక్కుమొహం తెలియని ఓ అమ్మాయి తాలూకు ఏబైవేల ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్ పోర్టరీ చేసి కాజేసేడుట. ఇవ్వాళ పొద్దునే పేపర్లో పడిన వార్తతో మా మావయ్య మరీ డీలా అయిపోయేడు. “ప్రేమాయణంలో కుంభకోణం” అనే శీర్షికతో ప్రచురించిన ఉవంతం ఏమిటంటే..మావాడు సరస్వతి అనే హైస్కూల్

టీచర్ని ఓ పథకం ప్రకారం ప్రేమించినట్టు నటించి ఆ అమ్మాయి తాలూకు యాభై వేల ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్ రెన్యూవల్ చేయిస్తానని చెప్పి మూడు రోజులక్రితం ఆ అమ్మాయిచేత సంతకాలు పెట్టించి వంపించేసిన తర్వాత ఆ సొమ్ము తను తీసుకుని ఆ సాయంత్రమే వూరునించి వుడాయించి నిన్న ఉదయాన్ని బేంకు డ్యూటీలో తిరిగి చేరేడట. డిపాజిట్ రెన్యూవల్ సర్టిఫికెట్ ఇంటికి వట్టుకొచ్చి యిస్తానన్న మా రామం మొన్న తెచ్చి యివ్వకపోవడంతో నిన్న తనే స్వయంగా బేంక్ కొచ్చి వాణ్ణి కల్సుకుని అడిగిందట. రెండుమూడు రోజుల్లో యిస్తానని వాడు చెప్పడంతో అనుమానంవచ్చి బేంక్ ఏజెంట్ కి రిపోర్ట్ చెయ్యడానికి వెడుతుంటే ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని వెళ్ళొద్దని బ్రతిమాలేడట. నలుగురు సహోద్యోగులు చూస్తూండగ చెయ్యివిదుల్చుకొని చరచరా ఏజెంట్ రూంలోకి వెళ్ళిందిట. వాళ్ళిద్దరి ప్రేమాయణం తెలుసున్న ఆ ఏజెంట్ రెండు రోజుల్లో మా వాడు డిపాజిట్ చెయ్యకపోతే క్రిమినల్ కేసు పెట్టడం వీడి ఉద్యోగం పోవడం జరుగుతాయని బెదిరించేడట. మా విలేకరి ఏజెంట్ ని కల్సుకున్నప్పుడు ఈ విషయంలో ప్రస్తావించడానికి నిరాకరించేడట. మా రామానికిది మొదటిసారికాదనీ రెండేళ్ళ క్రితం తండ్రి తాలూకు డిపాజిట్ కూడా దొంగసంతకంచేసి లక్షరూపాయిలు పైగా కేష్ తీసుకున్నాడనీ, చివరకి వాడి తండ్రి ఉద్యోగం పోతుండేమోనని చక్రం అడ్డం వేశాడని వాడి సహోద్యోగులు ఈ కుంభకోణం గురించి గుసగుస లాడుకుంటున్నారుట. పూర్తిపేర్లుతో సహా పేపర్లో పడ్డ ఈ వార్త చదివిన కొందరు స్నేహితులు మా మావయ్యకి ఫోన్ చేసి చెప్పేక పొద్దున్నే నా దగ్గరకి పరిగెత్తుకొచ్చేడు. మా మావయ్యకి ఏకైక సంతానం ఈ రామం. చదువు సంస్కారం, మంచి వుద్యోగం వున్నాయి. ఆ స్తిపాస్తులకి లోటులేదు. అలాంటి వాడిలా తయారయ్యేడంటే మా మావయ్య పెంపకంలోనే ఎక్కడో లోపం వుండి వుండాలి.

“అసలు ఈ గొడవంతా నీకెప్పుడు తెలిసింది?” అడిగేను.

“నిన్న సాయంత్రం మాయింటికి నాలుగిళ్ళవతల పాండురంగారావని, ఎడ్యోకేట్ వున్నాడు. అతని కోడలు, నీరజ కూడా ఆ బేంకులోనే పన్నేస్తోంది. అమ్మాయి రహస్యంగా మా ఆవిడకి చెప్పింది.”

“రామం ఏమంటాడు?”

“ఆ ఆమ్మాయికి చెప్పే డబ్బు తీసుకున్నాను. నాలుగురోజుల్లో నాకు బేంక్ లోను వస్తుంది. అది రాగానే తీర్చేస్తాను అని చెప్పేడట. ఆ ఆమ్మాయి సరే అందిట. పేపర్లో పడిందంతా కట్టుకథ అన్నాడు. మరి ఇందులో నిజమెంతో అబద్ధమెంతో తెలియటంలేదు. నీకేమంత కర్మం వచ్చిందిరా? డబ్బువసరమైతే నేను యిస్తానుకదా! అంటే మాట్లాడడు. చివరకి ఈ రోజు పొద్దున్న పేపరు కూడా చదివేక నేనూ మీ అత్తయ్యా జంటగా కంటతడి పెట్టి ఆ యాభైవేలూ మనం కట్టేదాం అసలీ డబ్బు ఏంజేసేవో చెప్పు అని అడిగితే “దాన్ని గురించి ఇప్పుడు నన్నేమీ అడగొద్దు. ఇంకమీదట యిలాంటి డబ్బువసరంరాదు, నామాట నమ్మండి” అన్నాడు.

ఆ ఎయిర్ హోస్టెస్ ఆమ్మాయి వీణ్ణిమయినా బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తోందేమో! ఉండు అది ముందర ఎంకర్ యిరీ చేస్తాను.”

“నువ్వు పోలీస్ ఫీసర్ వి. నువ్వు తీగలాగేవంటే డాంకంలా మళ్ళి కదులుంది. ఆభయంతోనే యిన్నాళ్ళూ నీకు చెప్పలేదు అదేమీ వొద్దుకాని నువ్వో పని చెయ్యి. ఆ బేంకులో రేపు డబ్బు కట్టేస్తాను, నువ్వివ్వాళ వెళ్ళి మళ్ళి కేనూ గీనూ అనడమో హెడ్డాఫీస్ కి రాయడమో జరక్కుండా చూడు. ముందు ఆ ఉపకారం చెయ్యి. నేనిప్పటికే సిగ్గుతో సగం చచ్చున్నాను, ఇన్నాళ్ళు ఎంతో గర్వంగా బతిగేను.... ఇంక దీంతో....” అంటూ గద్గద స్వరంతో వాక్యం పూర్తిచెయ్యలేక కండవతో మొహం కప్పుకున్నాడు.

“ఛ! అదేమిటి మావయ్యా! పెద్దవాడివి. అన్నీ తెలుసున్నవాడివి నువ్వలా బెంబేలు పడిపోతే ఎలాగ! సమస్యలొచ్చి నప్పుడు పరిష్కరించుకుంటాం. ఒకడే కొడుకవటంవల్ల నువ్వు అత్తయ్య గారాబంగా పెంచేరు. వాడు అలుసు తీసుకుని తప్పుదారిపట్టేడు. స్వతహాగా తెలివైనవాడు, బుద్ధిమంతుడు, ప్రయోజకుడనిపించుకున్నాడు. ఏ సహవాసదోషంవల్లో తప్పుచేసేడు. ఇంక యిలాంటి గొడవలు రాకుండా వుండాలంటే వాడికి నచ్చిన పిల్లనిచ్చి పెళ్ళి చేసేయ్యాలి. ఇప్పటికే ఆలస్యం చేశావు.”

“ఆలస్యం నేను చెయ్యలేదురా! అదివాడి స్వయంకృతాపరాధం. మా ప్రారబ్ధం. ఈ రెండేళ్ళలోనూ లక్షలు లక్షలు యిస్తామంటూ బ్రహ్మాండమైన సంబంధాలొచ్చేయి, ఏంలాభం! పెళ్ళి చూపులుకై నా మమ్మల్ని పిలవకముందే, ఎలా తెలుసుకున్నారో వీడిచర్చిత తెలుసుకుని మొహం చాచేసినారు.”

“అదే నీతో వచ్చిన పేచీ. కాలంతోబాటు నువ్వు మారాలి, వాడి అభి ప్రాయం, అభిరుచి, ఆశయాలు సంగతి ఆలోచించకుండా కట్నాలు కానుకలు అంటూ” ఒక్కచురకే నెను.

“నేనేమీ అడగలేదురా బాబూ! వాళ్ళు బోలెడు ఆస్తిపాస్తులున్నవాళ్ళు. వాళ్ళంతకివాళ్ళే యిస్తామంటూ వచ్చారు. మొన్నటివరకూ వాడికున్న పేరు ప్రతిష్ఠలతో సంప్రదింపులు వరకూ రాకుండానే బెడిసికొట్టేయి.”

“ఎయిర్ హోస్టెస్ అంటే సామాన్యమైన ఉద్యోగం కాదు. చదువు సంస్కారం రూపం తెలివితేటలు వుండేకాని సెలక్ట్ అవ్వారు. వాడిష్టపడితే ఆ అమ్మాయినే పెళ్ళి చేసుకోమనవల్సింది.”

“చేసుకోమందునో వొద్దందునో కనీసం నాకా అమ్మాయిని గురించి చెప్పేడా? నాకేం తెలుసు? ఆ పిల్లని గురించి తెలుసా? డిపాజిట్ తీసి తగలెయ్యడం గురించి తెలుసా? వీడి ప్రెండూస్, రేసెనూ, పార్టీలు, తిరుగుళ్ళు గురించి తెలుసా? నాకు తెలిసేటప్పటికి అది వీడి నెత్తిన చెయ్యిపెట్టి, ట్రాన్స్ పర్ మీద టువనేశ్వర్ పోయింది.”

“మరి నీకీ విషయాలన్నీ ఎలా తెలిసేయి?” అడిగేను. తెలియకకాదు. ఇందాకా చెప్పేడు. మా మావయ్య నోటినుంచి మళ్ళీ వినాలని సరదా. రామం ధర్మమా అని మా మావయ్య అహంకారం అధఃపాతాళానికి దిగిపోయింది.

“చెప్పేను కాదుట్రా! డిపాజిట్ రెన్యూ చేయిద్దామనుకుంటే ఇంట్లో సర్టిఫికేట్ కనబడలేదు. అయిదువేలా పదివేలా? లక్షరూపాయిలు! రామం వూళ్ళో లేడు. బేంక్ వెళ్ళి వాకబుచేస్తే ఆరునెలల క్రితమే త్రి పెర్సంట్ డిస్కౌంట్ మీద నా సంతకం పోర్టరీ చేసి ఎవరో తీసేసుకున్నట్టుంది. ఏజెంట్ కి కంప్లెయింట్ చేశాను. రెండు రోజులు బేంక్ లో గందరగోళం జరిగింతర్వాత మావాడు తిరిగి రావడంతో సిగ్గేనీ తల దించుకుని ఏజెంట్ కి క్షమాపణ చెప్పకున్నాను”

“ఆ ఎయిర్ హోస్టెస్ పేరేమిటన్నావు?”

“కాంతిపట్నాయకట. మన కులం కాదు, మన భాష కాదు, మన సంప్రదాయం కాదు, మన రాష్ట్రం కాదు, ఇంకా గొడవలన్నీ మళ్ళీ కెలక్కు. ఆ గొడవంతా సద్దుమణిగింది కదా - మళ్ళీ ఏమైనా సంబంధాలొస్తాయేమోనని ఆశ పడ్డాను. ఇప్పుడు వీణ్ణి గురించి పేపర్లో కూడా వేశారేమో, ఇంకా వీడికి పెళ్ళవు

తుందన్న అశకూడా లేదు. ఇదంతా మా తలరాత!" అంటూ నుదుటిమీద చేతి వేళ్ళతో చదుచుకున్నాడు.

* * *

బేంక్ ఏజెంట్ కల్యాణరావు మంచి వ్యవహారవేత్త. మాటకారిలాగ కనబడ్డాడు. నన్ను నేను పరిచయం చేసుకోగానే అయిదు నిమిషాల్లో విజిటర్స్ అందరినీ పంపించేసి, అ టెండర్ తో రెండు కూల్ డ్రింక్స్ తెమ్మని, ఇంకెవ్వరినీ తోవలికి రానివ్వద్దనీ చెప్పి పంపేశాడు. నేనొచ్చిన పని చెప్పేను.

“నో ప్రాబ్లమ్. పత్రికల్లో పడ్డవార్త చదివి హెడ్డాఫీసువాళ్ళు కంగారు పడుతూ పోన్ చేశారు. అదంతా అబద్ధం, ఆ అమ్మాయే డబ్బు తీసుకుంది, రెండు రోజుల్లో మళ్ళీ ఫ్రెష్ డిపాజిట్ తీసుకుంటానంది అని సర్ది చెప్పేను. రేపు టెల్లుండిలోగా డబ్బు కట్టేస్తే సరిపోతుంది” అన్నాడాయన. దాన్ని గురించి ఏదో రాద్ధాంతం చేస్తాడనుకున్నా. చాలా కూల్ గా తీసుకున్నాడు.

“అసలు ఆ అమ్మాయెవరు? ఏం జరిగింది? ఆ ఫిక్స్డ్ డిపాజిట్ తాలూకు ఫైలు చూడనిస్తారా!” అని అడిగేను బిజినెస్ లైన్ గా.

“ఆ అమ్మాయిని నేను బాగా ఎరుగుదును. జెమ్ ఆఫ్ ఎగర్ట్. ఆమె మా కష్టమర్. రామచంద్రమూర్తి కేవలం యిక్కడ బేంక్ లో ఆఫీసరే కాదు, నాకు చాలా సన్నిహితుడు. ఇద్దరి క్షేమాన్ని దృష్టిలో వుంచుకుని వ్యవహరించి ఆ ఫైలు ఎక్కడ వుంచాలో అక్కడ వుంచాను. మీకు కావల్సింది మీ రామం క్షేమం. మీ రడిగిన వివరాలన్నీ మీ రామం దగ్గిర్నుంచే తెలుసుకోవచ్చుగా? ఆ ఫైలు గురించి మీ రెండుకు మరిచి పోకూడదూ?” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“ఆయ్ అప్రీషియేట్ యువర్ స్టేండ్. ఫైలు సంగతి మరిచిపోదాం, మరి వాళ్ళిద్దరూ ప్రేమించుకున్నారన్న వార్త....”

“అందులో కొంత నిజం వుంది. రామచంద్రమూర్తి ఆ అమ్మాయిని ప్రేమించేడు.”

“అంచే-సరస్వతీ రామాన్ని ప్రేమించలేదంటారా?”

“తండ్రిలేని పిల్ల. రెక్కల కష్టం మీద తల్లి పెంచింది. తల్లికి కూతురు, కూతురుకి తల్లి తప్ప ఎవరూ లేరు. తను పెళ్ళి చేసుకుంటే తల్లి జీవితానికి

ఆధారం, మార్గం, గమ్యం ఏమిటా అని నిర్ణయించుకుని దానికి అనుకూలంగా వున్నవాడు దొరికితే పెళ్ళి చేసుకుని ఆ తర్వాత తీరుబడిగా ప్రేమించుకోవాలని సరస్వతి అభిప్రాయం. అందుచేత ఇటు తన తల్లి అటు రామం తల్లిదండ్రులు అంగీకరిస్తే ముందు పెళ్ళి తర్వాత ప్రేమ అంది. మరి రామం తన తల్లిదండ్రులతో సంప్రదించినట్లులేదు."

"ఆ అమ్మాయికింత ప్రపంచ జ్ఞానం వుందంటే...."

"యమ్మే బి యిడి....."

"చదువుకి ప్రేమావేశాలకి సంబంధం లేదు మా రామానికి చదువు తక్కువా? బేంక్ లో డైరెక్ట్ రిక్రూట్ గా ఆఫీసరయ్యాడు. కాని, వాడికి ప్రపంచ జ్ఞానమేవుంటే ఆ ఎయిర్ హోస్టెస్ తో రొమేన్స్ ఈ ఫోర్జరీకేసులు...."

"ప్రపంచ జ్ఞానం లేకకాదు పరిస్థితుల ప్రభావం. రామచంద్రమూర్తి మంచితనంలో నాకు సంపూర్ణమైన విశ్వాసం వుంది. లేకపోతే వీళ్ళ విషయంలో కలుగజేసుకునేవాణ్ణికాదు."

"ఒక విషయం చెప్పండి. ఆ ఎయిర్ హోస్టెస్ తో ఎఫెయిర్, ఈ డబ్బుంతా ఏం చేసేదో వివరాలు మీకు తెలుసా?"

"తెలుసు. ఇప్పుడు మీరు అడక్కండి. సమయం వచ్చినప్పుడు చెబుతాను".

"ఆల్ రైట్. నేను సరస్వతి నొకసారి కలుసుకోవడానికి ఎప్పుడు వీలవుతుంది?"

"వస్తానంటే ఇప్పుడు తీసుకెడతాను. యమ్ పిల్ పరీక్షల కెడుతుంది. శలవు పెట్టి ఇంట్లోనే చదువుకుంటూ వుంటుంది."

"మీరు శ్రమనుకోకపోతే...."

"శ్రమేమీ లేదు. మా యింటికే వెడుతున్నాం. తల్లికూతుళ్ళు మా యింట్లోనే చిన్న పోర్షన్ లో అద్దెకుంటున్నారు" అంటూ లేచాడాయన.

నా కార్లోనే భయలేర వెళ్ళాం. త్రోవలో కళ్యాణరావు చెప్పేడు. సరస్వతి బియ్యే చదువుతుండగా, ప్రయివేట్ స్కూల్లో టీచర్ గా పనిచేస్తున్న తండ్రి

ఏభయో యేట పోయేదట. తల్లి వాళ్ళున్న కాలనీ మహిళామండలి సహాయంతో అప్పడాలు, ఒడియాలు, ఊరగాయలు, చేగోడీలు, జంతికలు లాంటివి యింట్లోనే తయారుచేసి అమ్మతూ గుట్టుగా సంసారం గడుపుతూ సరస్వతిని చదివించింది. భర్తపోయింతర్వాత ఉన్న నగానట్రా అమ్మేసింది. తల్లిపేర ఇప్పడో లక్షరూపాయలు ఫిక్స్డ్ డిపాజిట్ వుందిట. అయిదారేళ్ళలోనూ తల్లిచ్చిందయితే ఏమిటి, తన సంపాదనయితే ఏమిటి యాభై అరవై వేలు దాకా సరస్వతి పేర బేంక్లో వుందిట.

సరస్వతి లక్షణంగా వుంది. చదువూ సంస్కారంతో బాటు రూపం వినయంకూడా వున్నాయి. తల్లికూడా బ్రతికి చెడ్డమనిషేమో మర్యాద ముందా తనం వున్నాయి. బేంక్లో కళ్యాణరావుని దింపేసి రామం సీటుదగ్గరికెళ్ళి కూర్చుని నేను చక్కబెట్టిన రాచకార్యాన్ని వివరించేను మా మావయ్యని ఒప్పించి తనకీ సరస్వతికీ పెళ్ళి జరిపించమన్నాడు. సాయంత్రం వాళ్ళింటికొచ్చి మాట్లాడతానని చెప్పేను. అక్కడ నీరజనే అమ్మాయి వుందని మా మావయ్య మాటలు గుర్తుకొచ్చి ఆ అమ్మాయిని కల్చుకుని మావాడి చరిత్ర గురించి దర్యాప్తు చేద్దామనుకున్నాను కాని మళ్ళీ నా పోలీసుబుద్ధిని అదుపులో పెట్టుకుని ముందీ శుభకార్యం సంగతి ఆలోచించాలనుకున్నాను.

ఆ సాయంత్రమే మా అత్తయ్యని మావయ్యనీ తీసుకెళ్ళి సరస్వతినీ తల్లినీ పరిచయం చేశాను.

“కామేశం! నాకీసంబంధం అన్నివిధాలా నచ్చింది. అమ్మాయి లక్షణంగా వుంది ఆవిడకూడా నెమ్మదస్తురాటు. ఆవిడకి మాత్రం ఎవరున్నారు? మనతోడే వుండమని బ్రతిమాల్తాను నాకూ సాయంగా వుంటుంది. ఇద్దరికీ ఉద్యోగలాయె మరి. అలా అని ఆమె గౌరవానికేవిధంగానూ లోటు రానివ్వను” అంది మా అత్తయ్య, ఇంటికి తిరిగొచ్చేక.

“వాడికున్న కీర్తి ప్రతిష్ఠల దృష్ట్యా ఈ మాత్రం సంబంధం రావడం కూడా అదృష్టమే అనుకోవాలి. అమ్మాయి కూడా సంపాదించుకుంటుంది. మీ అత్తయ్య చెప్పినట్టు ఆవిడ మనింట్లోనే వుంటే ఆవిడకి ఖర్చుండదు, మనకీ సాయంగా వుంటుంది. పోనీ, ఆ వడ్డీ డబ్బు ఖర్చుపెట్టుకున్నా ఆవిడ తదనం తరం ఆ అమ్మాయికే యిస్తుంది.”

నీ తదనంతరం తర్వాతే కదా ఆవిడ తదనంతరం అందామనిపించింది, దిక్కుమాలిన లెక్కలూ ఆయనాను!

“కంగ్రాడ్స్ రా! తంటే బూర్లె బుట్టలో పడ్డాడన్నట్టు మొత్తంమీద ఏం వెధవ్వేషాలేసినా చివరకి మీ అమ్మానాన్నలకు నచ్చినపిల్లనే చూసుకున్నావు” అన్నాను, అప్పుడే అక్కడికొచ్చిన రామం భుజంతడుతూ.

“అయితే, ఒక విషయం ఆలోచించండి. ఆ అమ్మాయి మనకు కోడలు కాబోతుంటే ఇప్పుడా ఏభయివేలా తిరిగిచ్చేదేమిటి? ఆ యాభయివేలా పెళ్ళి ఖర్చులకుంచేసుకుని అన్ని ఖర్చులూ మనమే పెట్టుకుని పెళ్ళి జరిపించేద్దాం. వెండిబంగారాలు కొనక్కర్లేదు. లంకంత కొంప వుంది. పెళ్ళి మనింట్లోనే జరిపించుకుందాం” అన్నాడు మా మావయ్య.

“నోప్రోబ్లమ్. సరస్వతికి నేను నచ్చచెబుతాను” అన్నాడు రామం దీమాగా.

*

*

*

పెళ్ళయిన తర్వాత ఏదో పనిమీద ఎయిర్ పోర్ట్ కెళ్ళి కాంతిపట్నా యక్ ను గురించి కనుక్కుంటే అటువంటి పేరున్న ఎయిర్ హోస్టెస్ ని కనీవినీ ఎరగ మన్నారు. దార్లో బేంక్ దగ్గర ఆగి తిన్నగా ఏజెంట్ కళ్యాణరావు దగ్గర కెళ్ళాను. నేను రావడం చూసినట్టున్నాడు రామం కూడా లోపలికొచ్చేడు. నన్ను చూసి లేచొచ్చి బ్రహ్మానందంతో కరచాలనం చేసి తలుపు మూసి సోఫాలో కూర్చోపెట్టి నా పక్కనే కూర్చున్నాడు.

“కళ్యాణరావుగారూ! మీరు సార్థకనామదేయులు. నూరు అబద్ధాలాడ యినా ఓ పెళ్ళి చేయించమన్నారు కదా అని పోలీసాఫీసర్ నే బుట్టలో వేసి....” అంటూ మొదలుపెట్టేను.

“అన్యాయం! నేను అబద్ధం మాడేనా?” అన్నాడయన.

“ఎయిర్ హోస్టెస్ గురించి మీకు తెలుసా అని అడిగితే మీరేమన్నారు?”

“తెలుసు. ఆ విషయాలన్నీ తర్వాత చెబుతాను అన్నాను. అది అబద్ధ మెలా అవుతుంది? ఇప్పుడు ఆ వివరాలు చెప్పమంటారా?”

“నాకు తెలియనివి చెప్పండి. నాకు తెలిసిందేమిటంటే ఈ ఎయిర్ హోస్టెస్ ఎఫెయిరంతా కట్టుకథ. రెండోది వీడు వీడిబాబుని మోసంచేసి ఆయన

లక్షరూపాయిల ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్టూ పీడికాబోయే అత్రగారి పేర వేశాడు. పెళ్ళి ముందర సరస్వతి డిపాజిట్ కాజేనేడనడం కూడా అబద్ధం. అలా నాటక మాడి....”

“యు ఆర్ రైట్, బావా! వాళ్ళు పెళ్ళి ఖర్చులు కూడా పెట్టుకునే స్థితిలో లేరు. అంచేత ఆవిధంగా మా నాన్న చేత ఓ యాభై వేలిప్పిద్దామనుకున్నాను” అన్నాడు రామం.

“సీరజా సరస్వతీ స్నేహితులు. అంతేకాదు, నేను చెప్పిన పెళ్ళి సంబంధాల తాలూకు పెద్దమనుషులికి నన్ను గురించి ఆకాశరామన్న వుత్తరాలు రాసి ఆ సంబంధాలు తప్పించడానికి సాయపడింది సీరజే!” అన్నాడు రామం.

“ప్రెస్ కి ఆ న్యూస్ అయిటమ్ ఎవరిచ్చేరు?”

“సీరజ భర్త రాధాకృష్ణ - ప్రెస్ రిపోర్టర్. అందుకే నేనా విషయంలో స్టేట్ మెంట్ యివ్వడానికి నిరాకరించినని కూడా రాయమన్నాను” అన్నాడు కళ్యాణరావు. వాళ్ళ పథకాన్ని విజయాన్ని ముఖ్యంగా మా రామం విశాల హృదయాన్ని అభినందించకుండా వుండలేకపోయాను. *

(పల్లకి వినూత్న వారపత్రిక, 24-2-93)